

FRA SKIEN: Thomas Pedersen.
FOTO: REIDAR PEERSEN

Popfrieri

CD

«Radio» kommer først på debutalbumet til Cir.Cuz og det er helt greit. Det er fremdeles den mest catchy låten her.

Thomas Pedersen fra Skien og Mats Melby fra Sarpsborg legger ikke skjul på at de satser kommersielt, de legger seg da også på en pop-rap linje. Inspirert av Karpe Diem og Erik & Kriss er de, men dit har de ikke kommet selv foreløpig. Variasjonen er ikke så veldig stor, men de har en del hooks som gjør at det sitter enkelt og greit i øret.

Den yngre garde vil sikkert benytte danse-gulvet på ungdomsklubben mye etter en del av disse sangene. Tekstmessig er de også i det aldersegmentet. Beste låter er «Radio», «Skinner alene» og «Interessert».

Cir.Cuz
«Alt I sin tid»
(CosmosMusic Group)

Helge Ottesen

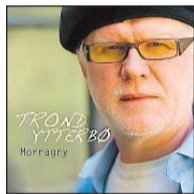
PLATESLIPP: Trond Ytterbø sammen med korist Martine Boyesen under plateslippet på Notodden.
FOTO: ANDREAS SOLTVEDT

En stein i veggen

CD

Trond Ytterbø kan du stole på. Han leverer ærlig og oppriktig, og han gjør det intensitet og innlevelse. Slik er det også med hans første, utrolig nok etter så mange år, soloalbum.

Åpningssporet «Fant aldri ord» er et litt underlig valg, da den vokalt og tekstmessig halter en smule i starten. Selv om den raskt tar seg opp, har nok

noen allerede hevet øyebrynene.

Det er et variert album, med flere musikersettinger. Fra folk han jobber med nå, via Jeremy Spencer på en låt, til gode gamle Notodden Bluesband gjengen. Det gjør albumet levende og friskt.

Personlig er jeg svak for Trond Ytterbø i det rolige låtene, som flotte «En dag», Bent Bredesens «En stein i veggen», hvor Trond får vokalhjelp av

unge Martine Molde Boyesen, og Tronds egen «Forbaska dumt det der». Det er sanger som rører noe ekstra i deg.

Trond Ytterbø kan fremdeles møte morragryet med hevet hode.

Trond Ytterbø
«Morrargry»
(Bluestown Records)

Helge Ottesen

Kaster seg på klassikerne

CD

Guitarmageddon har sitt utgangspunkt i en bestillingsopptreden på Hamar i fjor. Den inkluderte gitaristene Vidar Busk, Knut Reiersrud, Ronnie Jacobsen og Aamund Maarud.

Det var en livesuksess. Nå har de tatt prosjektet inn i studio og invitert Kid Andersen, Lars Haavard Haugen, Kjetil Grande, Frode Alnæs og Gunnar «Keith» Sjursjø. Jeg er temmelig overbevist om at dette fungerer best i en varm og svett konsertsal eller klubb.

Rett og slett fordi de har valgt seg sanger, formålet er å hedre 60-talls gitarister og musikken deres fra 60-tallet, som publikum kobler veldig opp

KLARER SEG: Vidar Busk og Kid Andersen. FOTO: JOAKIM S. ENGER

mot artistene som gjorde dem.

Eksempelvis Eric Claptons (Derek & The Dominoes) «Layla». Den slipper de unna med fordi Kid gjør en god gitarsolo. Vidar Busk slipper unna med Jimi Hendrix's «I don't live to-

Guitarmageddon
«Electric Circus»
(Grappa/
Musikkoperatørene)

Helge Ottesen

STÅR BAK: Audun Haukvik

Har mer å gå på

CD

Big Mama Allpax er Audun Haukvik fra Sauherad sitt prosjekt. Han har funnet en god inngang til bluesen, i indie- og psykedelialand.

Problemet er at låtene blir veldig like etter hvert når du spiller gjennom hele albumet. Ikke akkurat kjedelig, men du blir litt rastløs som lytter. Når du kommer til den tiende sangen, «Von Deer Loop» blir det rett og slett litt seigt.

Spor nummer to, «Run Out», låter som en Sivert Høyem sang. Mange vil muligens ha mer av det, det er en veldig bra låt og framføring, men Audun Haukvik bør gå for sitt eget likevel. Han har en sterk og uttrykksfull stemme som er herlig når det tar av.

«Good Morning» og «Raras song» er flotte og de løftes veldig av Eirik Tovsrud Knutsens keyboard, særlig orgelet på førstnevnte. Her svinger det. «Tommy» er en vakker sang, Jo Henning Kåsin har flott sound i gitaren sin og Audun synger meget bra.

Ikke så mye annet likner på dette her for tiden, så uttrykket kan trygt arbeides videre med.

Big Mama Allpax
«Small Town Criminals»
(Crosstown Records)

Helge Ottesen

Hvilken Bob Dylan er under hatten?

BIOGRAFI

Norsk bok om alle Bob Dylans sanger.

SKIEN Petter Fiskum Myhr er direktør for Rockheim i Trondheim, og helt klart Bob Dylan-fan. Han har mye kunnskap inne.

Boken tar for seg nærmere femti album og går inn på hver enkelt sang. Det er uendelig mange referanser til andre utgivelser og artister i Bob Dy-

lans tekster og melodier. Fra Ovid (43 f. Kr til 17/18 e. Kr) og hans verk «Tristia» til gamle bluesartister. Her får du oversikten. Dylan plagierer ikke, han setter det han bruker inn i andre sammenhenger og skaper sin egen kunst. Med få unntak. Det er gøy med all kunnskapen om dette Myhr viser opp.

En del sanger går igjen på flere utgivelser (studio, live og samlealbum) og blir beskrevet hver gang. Det kunne det vært

kuttet noe i, det blir for mye selv for fansen. Vi snakker tross alt om nesten 570 sider totalt.

I innledningen til boken sammenlikner Myhr Bob Dylan med Peer Gynt, med den danske filosofen Søren Kierkegaard, med den franske poeten Arthur Rimbaud, forfatteren Dag Solstad og den portugisiske forfatteren Fernando Pessoa. Morsomme sammenlikninger, men også ørlite søkt til tider.

«Jeg er en annen» sier Bob Dylan. Han er mange personer og Petter Fiskum Myhr viser opp mange av dem på en god måte.

Petter Fiskum Myhr
«Bob Dylan-Jeg er en annen».
Forlaget Historie & Kultur

Helge Ottesen

